

«Είμαι η Ρηνούλα, αύριο θα έρθω να σε πάρω. Μη φοβηθείς!»

/ [Ιερές Μονές](#)

Η κ. Ελένη Μ. υπαγόρευσε το παρακάτω κείμενο σε έναν από τους πατέρες του Μοναστηριού του Αγίου Ραφαήλ στη Μυτιλήνη με την εντολή να το μάθουν όλοι, για να καταλάβει ο κόσμος ότι η Αγία Ειρήνη κάνει θαύματα. Γιατί, κατά τα λεγόμενα της κ. Ελένης, «υπάρχουν και άνθρωποι άπιστοι και πρέπει να καταλάβουν κι' αυτοί. Γι' αυτό πρέπει να μην κρύβουμε τα θαύματα των Αγίων ...». Το κείμενο είναι το ακόλουθο:

Τρεις μέρες πριν πεθάνει η ανιψιά μου η Στέλλα Διαμαντή, 49 χρονών ήτανε, έγινε το περιστατικό αυτό που θα σας πω. Η Στέλλα υπέφερε από καρκίνο και ήτανε σε αθλία κατάσταση. Ο αδελφός της την πρόσεχε. Ήτανε και οι νοσοκόμες στο δωμάτιο. Και βλέπει μια κοπελίτσα, μικρή, στα άσπρα ντυμένη, και είχε και φτερά, όπως είναι οι άγγελοι.

Δεν πατούσε καθόλου κάτω, πετούσε. Και πήγε, της χάιδεψε το κεφαλάκι της και της λέει: «Μη στεναχωριέσαι, εγώ σε προσέχω». Δυο-τρεις φορές της έβαλε το χέρι στο κεφάλι και μετά έφυγε. Και του λέει του αδελφού της η Στέλλα: «Ηλία, η κοπέλα, η κοπέλα, να, φεύγει. Ήρθε και με είδε και μου είπε ότι τη λένε Ρηνούλα». Και της λέει: «Δεν είσαι καλά ρε Στέλλα μου, τι λες τώρα, δεν θα την βλέπαμε εμείς την κοπέλα»; «Μα καλά, δεν την είδες την κοπέλα»; «Όχι δεν την είδα».

Επί τρεις ημέρες συνέβαινε το ίδιο πράγμα. Και ήτανε και άλλοι, αλλά δεν την έβλεπαν.

Την τρίτη ημέρα, και πάλι την επισκέφθηκε η Αγία Ειρήνη. Πήγε και της χάιδεψε το κεφάλι και της είπε: «Είμαι η Ρηνούλα. Αύριο, θα έρθω και θα σε πάρω μαζί μου. Να μη φοβάσαι!».

Και την επομένη ημέρα, η Στέλλα κοιμήθη. Έφυγε ειρηνικά, υπό την αγαθή και

κραταιά προστασία της Αγίας Ειρήνης. Μακάριοι οι άνθρωποι που βρίσκουν τέτοιο θάνατο και αναχωρούν από τον κόσμο αυτό, απολαμβάνοντας την προστασία των Αγίων. Οι ψυχές τους πορεύονται με ασφάλεια και ακατακρίτως στην αιώνια χαρά του Θεού, όπου στεφανώνονται για τις πίκρες, τις στενοχώριες, τους πόνους και τους κόπους της επίγειας ζωής τους.